

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4355/2020
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Ристић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Смедереву, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1117/2019 од 05.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1117/2019 од 05.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1117/2019 од 05.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1103/2019 од 19.08.2019. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му на име стицања без основа исплати износ од 916,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.06.2017. године па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 1117/2019 од 05.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П 1103/2019 од 19.08.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања

судске праксе или новог тумачења права. Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају предмет спора је исплата износа од 916,00 динара на име стицања без основа, који износ је тужилац, као пуномоћник извршног повериоца у предмету Основног суда у Смедереву ИИ 304/17 уплатио на име судске таксе, сагласно обавези преузетој уговором о заступању. У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за новим тумачењем права. Одлуке приложене уз ревизију (пресуда на основу признања Основног суда у Крагујевцу П-3291/17 од 6.11.2017. године, пресуда Основног суда у Смедереву П-1800/2018 од 27.12.2019.године и решења – платни налози тог суда П-1967/2018 од 20.08.2018. године и П-2077/2018 од 29.08.2018. године) нису правноснажне, да би зато постојала потреба за одлучивањем о тужиочевој ревизији ради уједначавања судске праксе.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради стицања без основа поднета је дана 10.05.2018. године. Вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео је 916,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић